

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 203/07-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. septembra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť M. S., Z., zastúpeného advokátkou Mgr. E. S., N., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Zvolen v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 198/03 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. S. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. marca 2007 doručená sťažnosť M. S., Z. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Zvolen (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 198/03.

Z obsahu sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 16 C 198/03 podal sťažovateľ žalobu na ochranu osobnosti a priznanie finančnej kompenzácie proti vydavateľovi periodickej tlače spoločnosti V., s. r. o., neskôr aj proti spoločnosti P., s. r. o. (ďalej aj „žalovaný v 2. rade“) z dôvodu, že už zaniknutý denník N. uverejnil 24. apríla 2003 článok pod názvom „*Krvavé jatky vo z. karanténnej stanici*“, v ktorom bol sťažovateľ opísaný negatívne a článok mal zdiskreditovať jeho osobu, pričom uvedené tvrdenia sa nezakladajú na pravde.

Sťažovateľ uviedol, že okresný súd do októbra 2005 vo veci konal priebežne, od uvedenej doby však vykonával úkony neefektívne a dokazovanie vykonával nad rámec potreby, na čo ho upozorňoval, a čím sa konaním súdu dostal do stavu, kedy stráca právo na súdnu ochranu. Svojím konaním nezadal príčinu na neefektívne konanie a prieťahy, pretože sa zúčastňoval súdnych pojednávaní a rešpektoval výzvy súdu v stanovených lehotách. Podľa sťažovateľa pritom nejde o skutkovo a právne náročnú vec.

Podľa jeho tvrdenia do podania sťažnosti ústavnému súdu (23. marca 2007) okresný súd vo veci nekoná plynulo, keď proti spoločnosti V., s. r. o., zastavil 22. februára 2007 konanie, a na otázku okresného súdu žalovaný v 2. rade uviedol, že nenavrhuje pokračovať v súdnom konaní, okresný súd neurobil žiadny úkon. Vo veci nerozhodol, a nevie, aký bude jeho následný postup.

Na základe uvedeného sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„1. Okresný súd Zvolen v konaní vedenom pod spisovou značkou 16 C 198/03 porušil základné právo M. S. podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj jeho právo zakotvené v článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Zvolen sa prikazuje konať v súdnom spore sp. zn. 16 C 198/03 bez zbytočných prieťahov a bez zbytočných prieťahov vo veci meritórne rozhodnúť.

3. M. S. priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 200.000 Sk (slovom: dvestotisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Zvolen povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Zvolen je povinný zaplatiť M. S. náhradu trov právneho zastúpenia do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Zjavne neopodstatneným návrhom je návrh, ktorým sa namieta taký postup orgánu verejnej moci, ktorým nemohlo dôjsť k porušeniu tohto základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namieta, ako aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval označené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (napr. II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 288/05, II. ÚS 298/06).

V súlade so svojou judikatúrou (II. ÚS 32/00, I. ÚS 29/02, IV. ÚS 61/03, II. ÚS 298/06) ústavný súd poskytuje ochranu základnému právu zaručenému v čl. 48 ods. 2 ústavy a právu zaručenému v čl. 6 ods. 1 dohovoru len vtedy, ak bola sťažnosť na ústavnom súde uplatnená v čase, keď k namietanému porušeniu označeného práva došlo alebo porušenie v tom čase ešte trvalo.

Sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu doručená 23. marca 2007, na poštovú prepravu bola podaná 21. marca 2007.

Z obsahu sťažnosti a zo spisu okresného súdu ústavný súd zistil, že v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 198/03 okresný súd rozhodol uznesením 22. februára 2007 tak, že konanie proti žalovanému v 1. rade (V., s. r. o.) zastavil z toho dôvodu, že tento subjekt stratil 7. februára 2007 spôsobilosť byť účastníkom konania na základe výmazu z obchodného registra uznesením Okresného súdu Bratislava I z 29. júna 2006 v konaní vedenom pod č. 6 K 16/2006-330. Toto rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené 21. marca 2007.

Žalovaným v 2. rade bola spoločnosť P., s. r. o., ktorá sa stala účastníkom v priebehu súdneho konania. Okresný súd zisťoval, či tento subjekt trvá na pokračovaní súdneho konania, a to z toho dôvodu, že aj na neho bolo vyhlásené konkurzné konanie. Okresný súd tak urobil v zmysle § 47 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých predpisov.

Dňa 13. februára 2007 správca konkurznej podstaty spoločnosti P., s. r. o. (JUDr. V.) okresnému súdu oznámil, že nenavrhuje pokračovať v súdnom konaní týkajúcom sa sťažovateľa. V čase rozhodovania ústavného súdu okresný súd vo veci neurobil žiadny úkon, spis sa nachádzal na ústavnom súde od 19. apríla 2007.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti výslovne uviedol, že do októbra 2005 okresný súd konal plynulo a len od tej doby malo dochádzať k jeho neefektívnym úkonom.

Ústavný súd, súc viazaný uvedeným tvrdením, zaoberal sa tým, či od uvedenej doby konaním okresného súdu došlo k zbytočným priet'ahom a neefektívnym úkonom.

Sťažovateľ 3. januára 2007 podal na postup okresného súdu týkajúceho sa priet'ahov v konaní sťažnosť Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky. Odpoveď od uvedeného orgánu dostal 29. januára 2007 bez prešetrenia veci.

Od októbra 2005 okresný súd vo veci pojednával 30. marca 2006, 3. apríla 2006, 27. septembra 2006, 4. októbra 2006 a 22. februára 2007 zastavil konanie proti žalovanému v 1. rade, spoločnosti V., s. r. o. Ak okresný súd vo veci nepojednával, robil potrebné úkony na zistenie skutkového stavu, najmä zisťoval stanovisko správcu konkurznej podstaty žalovaného v 2. rade.

Zo spisu okresného súdu sp. zn. 16 C 198/03 ústavný súd zistil, že okresný súd nebol vo veci nečinný. Ústavný súd nepovažoval obdobie od októbra 2005 za také, ktoré by signalizovalo možnosť vysloviť porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru sťažovateľa a prijať sťažnosť na ďalšie konanie. Preto sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú odmietol už na predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá a rozhodnutie o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia a trov konania je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 ústavy), ústavný súd sa touto časťou sťažnosti na rozhodnutie, ktorou sa sťažovateľ domáhal priznania, nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. septembra 2007